

لنگه کفش پُرانی «خروشچف» در سازمان ملل!



نیکیتا خروشچف، دبیر اول حزب کمونیست شوروی و رهبر این کشور، در سال ۱۹۶۰ برای شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، در رأس یک هیئت دیپلماتیک، وارد نیویورک شد. حضور او، با توجه به اوج گیری جنگ سرد میان دو ابر قدرت، توجه رسانه ها را به خود جلب کرد؛ اما فقط ورود رهبر شوروی به مقر سازمان ملل، رسانه های نشد. او در یک اقدام عجیب و بی سابقه، هنگام سخنرانی نماینده فیلیپین که آشکارا در جبهه متحدان آمریکا قرار داشت، لنگه کفش خود را در آورد و با آن روی میز کوبید و بعد جار و جنجال راه انداخت و اصلا جلسه را به هم زد! جالب این جاست که از این اقدام او، هیچ فیلم و عکسی باقی نمانده است و عکسی را هم که برای ستون امروز برگزیده ایم، مشکوک و مونتاز شده می دانند. اما چرا خروشچف وسط جلسه مجمع عمومی قاطعی کرد و آن اداها را در آورد؟ ماجرا از این قرار بود که نماینده فیلیپین ضمن سخنانش، حمایت شوروی از فعالان کمونیست شرق دور را نکوهش کرد و احتمالا، با کلمات سخیفی، خروشچف را خطاب قرار داد. شاید نماینده فیلیپین اصلا فکرش را هم نمی کرد که رهبر شوروی، این طور از کوره به برود و جلسه را به هم بزند! جالب این جاست که بعد از این اقدام، تعدادی از نویسندگان چپ گرا و مشهور دنیا، به حمایت از اقدام خروشچف هم پرداختند. مثلا، فرانتس فانون، روشنفکر معروف فرانسوی و نویسنده کتاب «استعمار میرا» درباره این اقدام گفت: «این روس بی کله و عاشق موشک های قار پیما، به کاپیتالیست های غربی همان چیزی را عرضه کرد که لایقش بودند!»

گزارش تاریخی

سلطان عثمانی در قفس تیمور لنگ!



امپراتوری عثمانی هم، مانند هر حکومت دیگری، برای رسیدن به قدرت راه دشوار و پرفراز و فرودی را طی کرد. نخستین بار عثمان یکم در حدود سال ۱۳۰۰ میلادی (۶۷۹ خورشیدی)، توانست حکومت خود را از حدیک بیگ نشین ساده فراتر ببرد و زمینه را برای گسترش قلمرو در نسل های بعدی فراهم کند. عثمانی ها، طی یک قرن بعد، توانستند بر سراسر آناتولی تسلط پیدا و سوگوت و آنقره میا آنکارای امروزی را به عنوان مرکز قدرت خود تثبیت کنند. با این حال، ورود بلائی خاتمان سوزی به نام تیمور لنگ به آناتولی، حیات حکومت عثمانی ها را به شدت در معرض خطر قرار داد و آن ها را بابتدین تهدید در دوران ۶۰۰ ساله حکومتشان روبه رو کرد. تیمور در ۲۸ ژوئیه ۱۴۰۲ (تیر ماه ۷۸۱ خورشیدی)، فاتحانه وارد آنقره شد و بایزید یکم، سلطان عثمانی را به اسارت گرفت؛ این اقدام در ست در زمانی انجام شد که عثمانی ها توانسته بودند تمام آناتولی، شمال منطقه شامات و حتی بخش هایی از بالکان را به اشغال بیاورند و قسطنطنیه و بقایای امپراتوری روبه زوال بیزانس را با خطر جدی مواجه کنند. قشون ۴۰ هزار نفری بایزید که بخش عمده آن ها منتشکل از اقوام صرب بودند، نتوانست در برابر لشکر جزار تیمور لنگ دوام بیاورد و بسیاری از آن ها در نبرد سهمگین آنقره، به تیغ بی دریغ سربازان تیمور دچار شدند. تیمور لنگ دستور داد بایزید را در قفسی آهنین ببندادند؛ شاید می خواست این گونه اقتدارش را بر رخ رقا بکشد. بایزید، هشت ماه در قفس تیمور لنگ ماند و سپس به وضع بدی در گذشت. با این حال پسرانش به مدت ۱۰ سال بر سر تصاحب قدرت جنگیدند و در نهایت محمد یکم توانست پس از این دوره فترت، زمام امور را به دست گیرد و حکومت عثمانی را احیا کند.

گام های محکم امیر کبیر در مسیر خود کفایی نظامی

تا پایان صدارت میرزا اتقی خان، تعداد سربازان ارتش ایران به ۱۴۰ هزار نفر و عدد توپ های نظامی به ۱۰۰۰ قبضه رسید



که در نامه ای به پالمرسون، نخست وزیر وقت بریتانیا نوشت: «تصمیم میرزا اتقی خان در بنای مدرسه ای برای تعلیم فنون نظامی به جوانان ایرانی، نمونه بارز یکدندگی و استقامت اوست. تردیدی ندارم که این کار را انجام خواهد داد.» سفارت انگلیس حتی پیشنهاد فرستادن معلم امور نظامی را به امیر کبیر ارائه کرد، اما میرزا اتقی خان که از پشت پرده اقدامات آن ها آگاه بود، محترمانه این پیشنهاد را رد کرد. درست در همان زمان، کلنل شیل در نامه ای به پالمرسون نوشته بود: «به عقیده من از تدبیر و مصلحت به دور است که ما وسیله فراهم کنیم که دولت ایران صاحب قشون نیرومندی شود.»

امیر با تمام قوا در مسیر تربیت افسران زبده ایرانی گام برداشت. فعالیت مدرسه نظام ارتشی مستقل و نیرومند، گریزی از به خدمت گرفتن مستشاران اروپایی، البته در ابتدای کار، نیست. اما می دانست که موضوع استخدام مستشار در ایران، مسئله ای کاملاً سیاسی است و روس و انگلیس از آن برای نفوذ در ارکان ارتش سوءاستفاده خواهند کرد. امیر کبیر می دانست که برای داشتن یک ارتش خوب، به نظامیان باسواد و وطن دوست نیاز است و این نظامیان، باید ضمن آموزش های آکادمیک، کاملاً زیر نظر دولت قرار داشته باشند تا مجالی برای فعالیت های نفوذی اجانب به وجود نیاید. تأسیس مدرسه نظام در دارالفنون که باید آن را نخستین دانشکده افسری تاریخ ایران بدانیم، گامی مهم در این راستا بود. امیر دستور داد استادان علوم نظامی را از پروس و اتریش استخدام کنند و به داد و فریادهای انگلیسی ها و روس ها در این زمینه، وقعی ننهاد و با سیاستمداری تمام، توانست طوری عمل کند که نتوانند مشکلی بر سر راه او ایجاد کنند. این اقدام چنان خشم وزیر مختار انگلیس را برانگیخت

یک قرن قبل، چرخ و فلک های چوبی!



ساخت وسایلی که بتوانند برای سرگرمی و بازی بچه ها و حتی بزرگ ترها به کار گرفته شود، قدمتی طولانی در تاریخ بشر دارد؛ اما شاید حدود دو قرن از تولید وسایل مدرن در این زمینه بگذرد. یعنی حدود دویست سال است که بچه های دنیا، سر از فضای شهر بازی در آورده اند؛ البته تاریخ ایجاد آن در همه نقاط جهان هم یکسان نیست. مثلا در همین ایران خودمان، از سال ۱۳۴۰، شهر بازی به صورت مدرن ایجاد شد. در قاپ تاریخ امروز، عکسی را از شهر بازی حدود یک قرن قبل در تاجیکستان می ببیند. آن زمان، این منطقه تحت تسلط حکومت روسیه شوروی بود. نکته قابل تأمل در این تصویر آن است که چرخ و فلک، با چوب ساخته شده است و افزون بر کودکان، بزرگ سالان هم بر آن سوار شده اند تا سرگرم شوند. البته به نظر می رسد با توجه به شکل سازه، این چرخ و فلک خاص، سرعت بالایی نداشته است.

مردک اصلا گوشت به بدن ندارد!



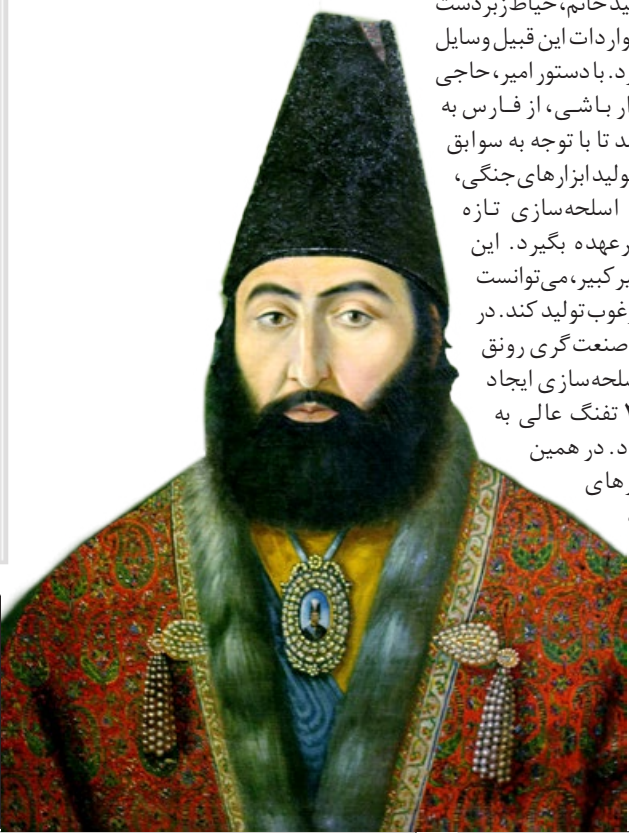
۲۵ آذر ۱۲۶۷

اتباع خارجی مستقر در گیلان را تأمین می کرد. دو سال بعد، یک تبعه روس دیگر به نام «لیشینسکی»، کارخانه ای مدرن را در بندر انزلی راه انداخت و همزمان با او، در تهران نیز فردی به نام اختیاری، اولین برند کالیاس و سوسیس ایران را با نام «اصل بلور» ثبت و راه اندازی کرد که بعدها به میکاتیلیان واگذار شد و نام اروپوی این برند جای گرفت. به این ترتیب، کالیاس و سوسیس ایرانی در بازار جای خودش را باز کرد.

بگذارد همین اول بگویم که اصلا استفاده از سوسیس و کالیاس، برای سلامتی مضر است؛ اما خب! وقتی ما از جنگ های خونین و وقایع ناخوشایند تاریخی می نویسیم، چرا به سراغ تاریخ سوسیس و کالیاس در ایران نرویم؟! می گویند قدمت تولید سوسیس و کالیاس به

تاریخ

■ تفنگ های ایرانی بهتر از نوع انگلیسی میرزا اتقی خان در نامه ای به ناصرالدین شاه، گزارش کار خود را در این زمینه، چنین شرح داده است: «تفنگ هایی که در جیباخانه (کارخانه اسلحه سازی) می سازند، بهتر از تفنگ هایی است که این روزها از ولایت انگلیس آورده اند؛ خصوص در چخماقشان بسیار خوب می سازند و چخماق تفنگ سربازی لازم نیست که بهتر از این باشد. در فرنگستان لوله تفنگ سربازی را یک پارچه (ورق فلزی) پهن، پهن می کنند و بعد از آن دو طرفش را به هم آورده جوش می دهند و تفنگ های عالی می سازند... ما در این جا از راه احتیاط تفنگ های سربازی را که در جیباخانه می سازند، لوله پیچ می کنیم و در سایر اعمال جیباخانه و قورخانه، استادان و صنعت کاران بسیار قابل شده و ترقی کرده اند... به طوری خوب می سازند که در فرنگستان چند سال سابق بر این نتوانستند بسازند.» دیگر گزارش امیر نشان می دهد که او در پی تولید فتیله ای برای توپ بود که بتواند در شرایط بارندگی هم آتش بگیرد و شلیک کند و به تولید آن هم موفق شد. کارخانه تولید توپ نیز، به سرعت چرخه تولید را آغاز کرد و محصول آن، از هزار قبضه توپ در کالیبرهای مختلف، با گلوله های سه تا ۲۴ پوندی (یک و نیم تا ۱۲ کیلویی)، تا پایان صدارت امیر کبیر، فراتر رفت؛ به طوری که شیل در گزارش خود به دولت انگلیس، توپخانه ارتش ایران را در دوره صدارت میرزا اتقی خان، کاملاً فعال و قدرتمند توصیف کرده است.



خود کفایی تسلیحاتی

گام دیگر امیر کبیر در مسیر خود کفایی نظامی، ایجاد صنایع مرتبط با آن در کشور و به صورت بومی بود. او حتی از خبر واکنش و علامت های نظامی لباس ارتشی ها نگذشت و تولید آن را به خورشیدخان، خیاط زیر دست پایتخت وا گذاشت و واردات این قبیل وسایل را از خارج، ممنوع کرد. با دستور امیر، حاجی محمد حسن جببادار باشی، از فارس به تهران فراخوانده شد تا با توجه به سوابق درخشانش در فنون تولید ابزارهای جنگی، مسئولیت کارخانه اسلحه سازی تازه تأسیس تهران را برعهده بگیرد. این کارخانه با حمایت امیر کبیر، می توانست ماهانه هزار تفنگ مرغوب تولید کند. در اصفهان نیز که کار صنعت گری رونق داشت، کارخانه اسلحه سازی ای ایجاد شد و ماهانه ۳۰۰ تفنگ عالی به ارتش تحویل می داد. در همین کارگاه ها، شمشیرهای فولادی، به تعداد مورد نیاز تولید می شد. به تدریج، واردات شمشیر و ادوات نظامی از خارج، به طور محسوسی کاهش یافت.

۷

تاریخ اجتماعی

گزارشی از نانوائی های دوره قاجار

سنگ بهتر است یا تنوری؟!



نان، اصلی ترین غذای ایرانیان است و از دیرباز، پخت انواع و اقسام آن، در نواحی مختلف کشورمان متداول بوده. سبک پخت و طعم نان ایرانی و نیز کیفیت بالایی آن، باعث شد که این محصول غذایی مهم کشور ما، شهرتی جهانی پیدا کند. «آنتوان گیوم او لیویه» جهانگرد و خاورشناس فرانسوی که در سال ۱۷۹۶ میلادی (۱۱۷۵ خورشیدی) و در زمان آقا محمدخان قاجار به ایران آمده بود، در سفرنامه اش، درباره نان ایرانیان می نویسد: «نانی که در ایران صرف می شود، بهتر از نانی است که در مملکت عثمانی به مصرف می رسد. سفید و خوب پخته می شود و از آرد خالص گندم است و کمتر دیده ام که آرد جو و غیره داخل آن باشد. در تمامی شهرهای ایران، آسیاب و دکان نانوائی هست. اما این احتمال وجود دارد که هر شهروندی در خانه اش، آسیاب دستی و تنور پخت نان داشته باشد و خودش گندم را آرد کند و نان بپزد. این نوع تنور، عبارت از خمره ای است که سه ربع آن در زمین فرو برده شده و به هنگام ضرورت، افروخته می شود و در آن نان می پزند و در وقت فراغت، با طبعی، دژش را می پوشانند. چون هیزم گران است، این تنور را با سرگین گاو و گوسفند و غیره و بوته گون و پوشال برنج و سایر خار و خاشاک گرم می کنند. خمیری به کلفتی بیش از یک انگشت به دیواره آن می چسباند و هنگامی که خوب پخته شد، بیرون می آورند. در اصفهان، تنورهای دیگری است که در سطح آن سنگ ریزه ریخته اند و در حرارت آن، خمیر را روی سنگ پهن می کنند تا پخته شود. اما این نان که به نان سنگ معروف است، کیفیت نانی را که در تنور پخته می شود، ندارد و درست برشته نمی شود. به نظر من، نان تنوری بهتر از نان سنگ است. نانوائیان بازاری هم نان را مانند نان خانگی در ست می کنند و تنور آن ها مشابه تنور خانگی است. اما سرعت بسیار زیادی دارند و در کمتر از یک ربع ساعت، نان را آماده می کنند و تحویل می دهند.»

صفحه آرایی

واحد صفحه آرایی روزنامه خراسان
سفارش می پذیرد

۰۵۱۳۷۰۰۹۳۹۰

layout@khorasannews.com

آگهی مزایده عمومی شماره ۹-۹۹ (نوبت دوم)

سازمان منطقه آزاد قشم در نظر دارد فروش یک قطعه زمین به مساحت ۲۴۲۶۲ متر مربع واقع در جزیره قشم شهر درگهان (سایت باز یافت) با کاربری تجاری- خدماتی را از طریق مزایده عمومی به اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط به فروش برساند.

- * قیمت پایه** به مبلغ ۱,۳۸۲,۹۳۴,۰۰۰,۰۰۰ ریال (یک تریلیون و سیصد و هشتاد و دو میلیارد و نهصد و سی و چهار میلیون ریال)
- * نحوه پرداخت:** نحوه پرداخت مزایده فوق ۳۰٪ (سی درصد) نقد و الباقی طی اقساط ۳۶ ماهه (سی و شش ماهه) می باشد.
- * مبلغ و نوع تضمین شرکت در مزایده:** ۵٪ (پنج درصد) قیمت پایه به مبلغ ۶۹,۱۴۶,۷۰۰,۰۰۰ ریال (شصت و نه میلیارد و یکصد و شش میلیون و هفتصد هزار ریال)، که به صورت ضمانت نامه بانکی یا واریز نقدی به حساب شماره ۴۶۵۱۵۲۵۳۴۸ بانک ملت با شناسه واریز ۹۹۰۰۹۸۰۳۱۲۹ به نام سازمان منطقه آزاد قشم
- * مهلت دریافت اسناد مزایده:** متقاضیان می توانند پس از واریز مبلغ ۱,۵۰۰,۰۰۰ ریال به حساب شماره ۴۶۵۱۵۲۵۳۴۸ با شناسه واریز ۹۹۰۰۹۸۰۳۱۲۹ بانک ملت به نام سازمان منطقه آزاد قشم، از تاریخ ۹۹/۰۷/۲۰ تا تاریخ ۹۹/۰۷/۲۹ جهت دریافت اسناد و مدارک مزایده مراجعه نمایند.
- * مهلت تحویل اسناد فراخوان:** از تاریخ ۹۹/۰۷/۳۰ تا تاریخ ۹۹/۰۸/۱۰ می باشد (آخرین مهلت تحویل پیشنهادها پایان ساعت اداری مورخ ۹۹/۰۸/۱۰ می باشد)
- * زمان و محل تشکیل کمیسیون و بازگشایی پاکت ها:** رأس ساعت ۱۰:۰۰ روز یکشنبه تاریخ ۹۹/۰۸/۱۱ - جزیره قشم- اسکله بندر بهمن- مدیریت امور حقوقی و قراردادها
- * محل دریافت و تحویل اسناد مزایده:** جزیره قشم- اسکله بندر بهمن- مدیریت امور حقوقی و قراردادها- دبیرخانه کمیسیون معاملات.
- تلفن: ۳۵۲۵۱۵۱ و ۰۷۶-۳۵۲۵۲۴۷۱
- فاکس ۰۷۶-۳۵۲۴۱۰۶ (کد پستی: ۷۹۵۱۶۱۷۴۴۴)
- * آدرس الکترونیکی:** www.Qeshm.ir
- سایر توضیحات:**
- به پیشنهاداتی که پس از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.**
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مزایده مندرج است.**
- هزینه انتشار آگهی مزایده به عهده برنده مزایده می باشد.**

دبیرخانه کمیسیون معاملات